

(Kort bemærkning).

Poul Erik Christensen (RV):

Det bliver så igen en gentagelse. Der var ikke nogen aftale; der var et udkast, som skulle ind over grupperne, og det ved skatteministeren godt.

Jeg vil gentage mit spørgsmål: Hvilke nye krav blev der stillet af S og RV? Det er stadig væk ikke besvaret.

Når skatteministeren rækker hånden frem, er der intet i den. Skatteministeren har intet forhandlingsmandat; skatteministeren har intet at give. Han holder kun et hyggeligt møde med rundstykker, intet andet.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det bliver sværere og sværere at forstå oppositionen.

I torsdags fik jeg at vide af hr. Frode Sørensen, at jeg kunne få alt – det var faktisk de ord, hr. Frode Sørensen brugte, at jeg kunne få alt – og jeg svarede med et nej tak, for jeg skulle bare have de fem punkter, der lå i teksten, som vi forhandlede på plads den 12. maj. Det er sådan set ikke alt. Der kunne være mange andre krav, der kunne være interessante at have fået med ind i teksten, men vi havde forhandlet en tekst på plads.

Den tekst har vi hele vejen igennem fra regeringens side været klar til at stå fast på, og når hr. Poul Erik Christensen både over for mig i torsdags og over for Politiken sagde, at han ville anbefale Det Radikale Venstres folketingsgruppe, at man tiltrådte aftalen, forstår jeg ikke, at man i dag begynder at trække i land på det, man – ordret citeret – har sagt her fra Folketingets talarstol så sent som i sidste uge.

Kl. 14.15

Jeg er ked af, at der ikke er blevet en bred aftale. Det havde været en aftale, som vi fra regeringens side med glæde havde gennemført. Det må vi så konstatere at der ikke er vilje til fra SR's side, og derfor kører vi videre i samme spor, som vi har brugt de sidste godt 10½ måned på at forberede.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Hele forandringen på skatteområdet er den del af kommunalreformen, som skal træde i kraft først, og som skal træde i kraft allerede den 1.

november 2005, og som derfor også er den afgørende prøve på, hvordan det egentlig er, regeringen og Dansk Folkeparti har tænkt sig at denne reform skal gennemføres både i forhold til, hvad den kommer til at betyde for kommunerne, og i forhold til, hvad den betyder for de mange ansatte, som jo skal løfte opgaven og sikre, at der kommer de skatteindtægter ind, som vi har brug for, for at velfærdssamfundet kan hænge sammen.

Indtil nu har der desværre været meget lidt imødekommenhed fra regeringen i forhold til at forstå, at det er vigtigt for folk at vide, hvor de skal arbejde henne, og på hvilke betingelser de skal arbejde. Det er ret afgørende, hvis vi ønsker, at de bedste medarbejdere fortsat skal være ansat i det offentlige skattevæsen og skal kunne yde den bedst mulige service og sikre en ordentlig overgang, at vi også sikrer ordentlige vilkår og får meldt ud, hvor folk skal arbejde henne.

Det bliver så helt barokt, når vi kommer til tjenestemændene, som oven i købet har grundlovssikrede rettigheder, hvor man heller ikke vil forsikre os om, at man vil sørge for, at de mange tjenestemænd på skatteområdet bliver sikret nogle ordentlige vilkår, og at vi ikke kommer i strid med deres grundlovssikrede rettigheder. Det fremgik ret klart af den høring, vi holdt i Retsudvalget om bl.a. det her spørgsmål, at der er en stor risiko for, at man ikke vil kunne vinde de retssager, der uundgåeligt kommer, hvis regeringen ikke på forhånd sikrer sig, at folk behandles ordentligt, og at de rettigheder, de har, overholdes.

Derfor synes jeg, det kunne være rart, hvis vi i dag ved tredjehandlingen kunne få en forsikring fra skatteministeren om, at man vil behandle folk rimeligt, at man vil sikre, at tjenestemændenes grundlovssikrede rettigheder overholdes, og at man vil sikre, at der bliver indgået fornuftige aftaler om, hvordan overflytningen kommer til at foregå, og at folk bliver sikret de vilkår, de har.

Så har regeringen forsøgt at sælge hele den her reform som en borgerservice og på, at det offentlige kommer tættere på borgerne. Men når vi ser på skatteområdet, kommer man jo meget længere væk fra borgerne. I og med at man laver så få skattecentre, vil der være mange borgere, der bliver nødt til at rejse meget langt, når de har en sag, som de gerne vil have behandlet.

Det er klart, at der er en række ting på skatteområdet, som kan ordnes via internettet, men der er andre ting, som ikke kan, hvor folk er